

Народився 6 березня 1937 р. у с. Жураки Богородчанського району на Івано-Франківщині.

У 1958 р. закінчив ЛПІ та був направлений у Битківську контору буріння, де працював помічником бурильника і бурильником. З 1959 р. М. М. Поліник — інженер із впровадження нової техніки технічного відділу тресту «Станіславбурнафта». Займався запровадженням зварних обсадних колон, буріння алмазними долотами та дефектоскопії бурильних колон.

Протягом 1966–1969 рр. він був інженером Солотвинської нафторозвідки, згодом — старшим інженером, диспетчером і керівником групи з впровадження нової техніки. Відповідав за запровадження буріння долотами із синтетичних алмазів, випробування свердловин з допомогою випробувачів пластів на бурильних трубах, одним із перших застосував спуск обсадних колон двома секціями. Впровадження випробувачів пластів сприяло відкриттю Богородчанського газового родовища.

Після переходу на нову систему управління працював начальником зміни та заступником начальника РІТС із технології.

У 1974 р. перейшов на роботу у Полтавське УБР, де протягом 28 років обіймав посаду начальника технологічного відділу та головного технолога. М. М. Поліник брав безпосередню участь у розробленні технології буріння глибоких газових свердловин, зокрема в умовах розкриття калійно-магнієвих солей (з 1978 до 2001 р. за цією технологією було успішно пробурено 19 свердловин на Машівському та Східно-Полтавському ГКР). Він брав участь у запровадженні малоглинистих і гелевих бурових розчинів, технології кріплення свердловин із застосуванням легких цементних розчинів, запровадження підземного обладнання для закінчення свердловин.

У 1980 р. з його ініціативи почалося буріння свердловин на калієвих бурових розчинах, що дозволило застосувати розчи-

Поліник Микола Михайлович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері буріння
нафтових та газових
свердловин

ни пониженої густини та суттєво покращити техніко-економічні показники будівництва свердловин.

Після виходу на пенсію упродовж 2002–2009 рр. М. М. Поліник працював старшим викладачем Полтавського державного технічного університету ім. Ю. Кондратюка. Розробив курс лекцій, практичних і лабораторних робіт із дисциплін «Буріння нафтових та газових свердловин», «Освоєння свердловин», «Підземний ремонт свердловин».

Має 15 друкованих праць. Уклав хронологію розвитку нафтової та газової промисловості та посібники-довідники «Обслуговування свердловин гнучкими колонами труб», «Ускладнення у бурінні свердловин на нафту та газ», «Аварії у бурінні свердловин».

Микола Михайлович — відмінник газової промисловості, кращий раціоналізатор Мінгазпрому, ветеран праці газової промисловості. Нагороджений грамотою Мінгазпрому та іншими відзнаками.

Народився 25 січня 1949 р. у м. Охтирка Сумської області.

У 1965 р. Олександр Політучий вступив до Охтирського професійно-технічного училища, де згодом опанував спеціальність дизеліста-моториста бурових установок і отримав диплом із відзнакою. Трудовий шлях розпочав на бурових Гадяцької контори буріння (Полтавська область).

У 1970 р., після завершення служби в армії, О. І. Політучий став студентом нафтогазпромислового факультету Івано-Франківського інституту нафти і газу. У 1975 р. із відзнакою закінчив цей навчальний заклад.

Олександр Іванович працював помічником бурильника, бурильником, буровим майстром, інженером, старшим інженером, головним інженером (1980–1987) дослідно-методичної партії тематичної експедиції об'єднання «Полтавнафтогазгеологія».

Виробничі проблеми, які доводилося вирішувати молодому інженеру, потребували наукового підходу. Маючи нахил до наукових досліджень, О. І. Політучий вступив до аспірантури Всесоюзного науково-дослідного інституту економіки мінеральної сировини (м. Москва). Кандидатську дисертацію захистив в Інституті проблем моделювання в енергетиці ім. Г. Є. Пухова НАН України.

Протягом 1987–2000 рр. працював заступником директора з наукових питань у Науково-дослідному інституті технології буріння (м. Полтава).

Автор більше 20 наукових праць, присвячених бурінню нафтових і газових свердловин, свідоцтв та патентів на винаходи. У 1995 р. він заснував, а в 2000 р. очолив ТОВ «Науково-виробниче підприємство «Зонд». Спочатку воно займалося розробкою нових хімічних реагентів для бурових розчинів і спеціальних рідин для ремонту свердловин (зокрема рідин густиною до 1650 кг на м³ без твердої фази). Зараз організація

Політучий Олександр Іванович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець у галузі
буріння свердловин,
управлінець

спеціалізується на бурінні, ремонті та відновленні нафтових і газових свердловин, виробництві хімічних реагентів для бурових розчинів та спеціальних рідин. Нові реагенти пройшли промислове випробування і за 15 років на рецептурах НВП «Зонд» різні підприємства пробурили і відремонтували майже 200 свердловин.

О. І. Політучий — президент геолого-промислової корпорації «Горизонт», яка об'єднує в своєму складі науково-дослідний центр «Нафтогазбурмаш», дочірнє підприємство «Горизонт-Інвест», науково-виробниче підприємство «Зонд», фірми «Мінерал» та «Аерокоптер».

Олександр Іванович є членом президії Української нафтогазової академії.

За багаторічну сумлінну працю нагороджений медалями «За трудову відзнаку», ім. В. І. Луцицького, а також удостоєний звання «Почесний розвідник надр».